

9de Møde.

Fredag den 28. Oktober Kl. 1 1/2.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov Nr. 477 af 30. August 1919 om Regulering af Prisen paa Livsfornødenheder og Varer.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 13).

Formanden: Denne Sag kan kun med Samtykke af det høje Ting behandles i dette Møde. Jeg udbeder mig Tingets Samtykke og betragter det som givet, hvis ingen Indsigelse fremsættes. (Ophold). Samtykket er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov Nr. 477 af 30. April 1919 om Regulering af Prisen paa Livsfornødenheder og Varer. Som ærede Medlemmer vil vide, blev det i § 1 i midlertidig Lov om Regulering af Prisen paa Livsfornødenheder og Varer af 30. August 1919 bestemt, at Indenrigsministeren skulde være bemyndiget til under Medvirkning af Afviklingsudvalget at træffe Foranstaltninger til Regulering af Prisen paa Livsfornødenheder og Varer indtil den 15. April 1920. Denne Bemyndigelse forlængedes først til 15. April 1921, senere til 1. November 1921. Den vil altsaa være bortfaldet den førstkommende 1. November, og Lovforslagets § 1 fastslaaer da, at nævnte Bemyndigelse bortfalder, idet det tillige bestemmes, at den Bemyndigelse, der er givet Indenrigsministeren ved § 8, sidste Stykke, i Loven af 11. April 1919, samtidig bortfalder. Det var en Bemyndigelse, der gik ud paa, at Indenrigsministeren, naar Rigsdagen ikke er inde eller ikke kan indkaldes, skal være bemyndiget til at udstede regulerende Bestemmelser.

Af Hensyn til de Bemyndigelser, jeg her har omtalt, og hvoraf en altsaa bort-

falder den 1. November, fordi den Lov, paa hvilken den hviler, udløber, medens den anden ikke kan tænkes bragt i Anvendelse, vilde det ikke være nødvendigt at fremsætte dette Lovforslag. Tyngdepunktet i det ligger da ogsaa i § 2. Den Række af Bestemmelser, som er udstedt i Henhold til 7.-August-Loven og de efterfølgende Love, der angik det samme Omraade som 7.-August-Loven, er nu ikke meget lang; de allerfleste af disse Bestemmelser er bortfaldet, men endnu er tilbage enkelte, som er af ikke ringe Betydning for visse Grene af Erhvervslivet, og til hvilke der knytter sig ikke ringe Interesser i betydelige Kredse af Befolkningen. Jeg skal nævne Bestemmelserne om Indførelse af Spiritus og Ølbrygning og om Indskrænkning af Forbrug af Lys og Brændsel samt visse Gærbestemmelser. Disse Bestemmelser har hidtil kunnet ophæves ved indenrigsministeriel Foranstaltning, men det forekommer mig, at det paa Grund af den Betydning, de har baade erhvervsmæssigt og indenfor store Kredse af Befolkningen, er urimeligt, at der ikke gives Rigsdagen Bemyndigelse til at være medbestemmende ved Bestemmelser om disse Restriktioners Bortfald. Lovforslagets § 2 gaar derfor ud paa en Genopliven af § 10 i Afviklingsloven af 11. April 1919, idet det foreslaas, at de Bestemmelser, som endnu bestaar den 1. November 1921, og som er udstedt i Henhold til Loven af 7. August og en Række efterfølgende Love, der beskæftiger sig med Regulering af Prisen paa Livsfornødenheder og Varer, skal bevare deres Gyldighed, indtil Rigsdagen har truffet Beslutning paa Grundlag af Indstilling af Rigsdagens Afviklingsudvalg. Udvalget skal afgive Indstilling, naar mindst 2 Medlemmer af Udvalget begærer det, og Bestemmelserne bortfalder da, medmindre Rigsdagen beslutter, at de skal opretholdes uforandret eller ændret og da for hvilket Tidsrum. Denne Indstilling skal forelægges til Beslutning i begge Rigsdagens Ting og der undergives een Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling. Indtil en saadan Indstilling afgives, kan Ophævelse af Restriktionerne eller Ændringer i dem kun foretages af Indenrigsministeren eller Landbrugsministeren, naar Afviklingsudvalget med mindst 7 Stemmer giver sin Tilslutning dertil. At Landbrugsministeren nævnes her, ligger i, at enkelte af disse Bestemmelser er overgaaet til Landbrugsministerens Omraade i Henhold til kgl.